
WE SRZODĘ DNIA 16. STYCZNIA 1759.

Z Paryża d. 24. Grudnia.

Redaktor ogłosił wczoray następujący list:

Zgłówny kwatery Rieti d. 21 frimaire (11 grudnia) kommanderujący jenerał do dyrektoryatu wykonawczego.

“ Obywatele Dyrektorowie! Kolumna nieprzyjacielska pobita d. 16 przy Otricoli, cofnęła się na wzgorki Calvi i tam się okopała. Dowiedziałem się d. 18, że jenerał Mack przeszedł osobiście na batowym moście Tyber przy wzgorku Civita Castellana z korpusem od 8 do 10,000 ludzi, i że stanął w Cantalupo dla zmocnienia korpusu przy Calvi, chcąc na nowo przeciąć nam komunikacye, udając się przez Aspra i Collisopoli na nowo do Otricoli lub Terui. Dałem natychmiast rozkaz jenerałowi Macdonald, aby wysłał brygadę jenerała Mathieu ku Calvi przez Otricoli, tudzież brygadę jenerała Polskiego Kojażewicza ku Calvi przez Magliano, gdy Lemoine ruszył z Rieti na Contiliano

także ku Calvi, i opanował w kraju Neapolitańskim Civita Ducale i Aquili zagrożił. Poruszenie to było zupełnie wykonane. W nocy z 18 na 19 w czasie największego deszczu i przez drogi niepraktykowane ruszyły kolumny do marszu. Wojska Macdonalda stanęły d. 19 równo ze dniem przed Calvi, atakowały nieprzyjaciela na wzgórkach, i po żywej bitwie 11 półbrygada wdarłszy się na ostrą górę w pędziła nieprzyjaciela do miasta, dokąd był ścigany i opasany. Wezwano go do poddania się; on czytał śmieszne propozycye: tym czasem Macdonald nadciągnął i posłał mu swoje ultimatum, to jest: Kolumna ma się poddać jona łaskę, lub będzie w pień wycięta. Poddała się natychmiast. Pięć tysięcy jeńców między którymi znajduje się marszałek Merk, brygadier don Carello, 20 wyższych i 100 niższych officyerow, 5000 dobrych karabinow z ładownicami, 300 koni, 5 chorągwi lub szandarow, a 8 ich się przez wybuch

nienie ognia z ładownic spaliło i 8 wziętych armat, są owocem tego ataku. Nie chcę mówić o waleczności wojska; sama rozprawa mówi za niemi. Osobiste pochwały należą się generałom Mathieu i Książkiewiczowi, adiutantowi Triqualli, obywatelowi Calvin, szefowi brygady 11, trzema szefom batalionów i obywatelowi Borghese, bywшему Xciu Rzymskiemu, a terażniejszemu generałowi adiutantowi gwardyi narodowej Rzymskiej.

W tym momencie odbieram wiadomość, że lewe skrzydło armii opanowało twierdzę Civitella; nie mam jeszcze dokła dnego rapportu, ale mi donoszą że była liczną artylleryą osadzona. — Pozdrowienie i Szacunek.

Podpisano *Championnet*.

P. N. znajdziecie tu: 1 moją odezwę d. 20 względem okrucieństwa wojsk Neapolitańskich, 2 odezwę moją tegoż dnia dążącą do zapewnienia spokojnych mieszkańców królestwa Neapolitańskiego, 3 list przeięty do generała Mack, który sądzę być godnym do przesłania wam.“

W pierwszej wspomnioney dopiero odezwie wspomina generał Championnet żołnierzy Francuzkich, aby nie używając odwetu wspaniale sobie jako republikanie postępowali. Nakoncu nakazuje w niej iak naysurowiey, aby się z ićcami Neapolitańskimi poludzkę obchodzono, tak iak się każdemu zwyciężonemu i rozbroionemu nieprzyjacielowi należy; każdy zaś republikancki żołnierz któryby przeciw temu rozporządzeniu wykroczył, będzie iak naysurowiey ukarany. — W drugiej do Neapolitanów mówi między innym: “ Mieszkańcy Civita Ducale opuścili swe mieszkania i majątki za zbliże-

niem się Francuzów. Strach przeraźliży; co za błąd! Mieszkańcy pięknych tych okolic, miejcie odwagę i zaufanie. &c “ — Przeięty list jest od Vintimille Duluc d. 4 grudnia do generała Mack pisany, w którym go uprasza, aby mógł być w randze podpułkownika, lub pułkownika pod nim umieszczony. Dalej wyraża iż mieszka u Xżniczki Loraine w Altonie, że Xżę Belmonte jest jego krewnym, że uratowanie Europy będzie dziełem generała Macka, &c.

Przedwczorzem przybiegł tu kuryer z Wiednia. Mowią iż ostatnie przywiósł propozycye od Wiedeńskiego gabinetu. — Kiedy czytamy rapporta (mówi dziennik Publiciste) o zwycięztwach armii naszej we Włoszech, i kiedy rzucimy okiem na mapę, widzimy iż nasze wojska nie mogą prędczy do Rzymu wniyść, poki przed tym miastem formalney nie stoczą bitwy. Miasto to było armią generała Mack otryte; o zgromadzał wszystkie siły dla zadania Francuzom wielkiego ciosu. Generał Championnet zgromadzał także swoje wojska, i potrzeba się tam decydującey spodziewać bitwy. Wojska nasze zaięły już dwa miasta w Neapolitańskim.

Prywatne listy z Rochefort donoszą, iż i-dna nasza korweta od 18 armat, zabrała Angielską fregatę od 36 armat i do Rochefort przyprowadziła. — Młody Merlio syn dyrektora, miał się przy rozruchu w Kairze wiele do przywroczenia spokojności przyłożyć.

Rozumią tu, że Neapolitanie prywatną bibliotekę Papieża, drukarnią propagandy i inne szacowne w Rzymie rzeczy, które do Paryża przeznaczone były, zabiorą. — Dwor Neapolitański miał zawrzeć

z Rosją i Portą traktaty przymierza. — Neapolitański poseł, który przed nieiskim czasem z Paryża wyjechał, ma być na granicach Liguryi aresztowany, i pisano do Paryża, czy ma być przepuszczony.

Postanowiono teraz dalsze utrzymanie i odnowienie kasy zmiankowej. Akcje w niej mają być drożey płacone, aby tym większe dla publiczności było bezpieczeństwo. — Zamek w Chambry został mimo obrony spalony. — Tutejsze pisma odwołują teraz pogłoskę, iakoby Sr. Domingo miało się za nepodległość ogłosić. Konstytucyjne władze są tam wierne, a Toussaint Louverture nie mógł się jedynie z jenerałem Hedouville zgodzić i wrocił go nazad.

Obywatel Paucoucke znany zdrukowania Encyklopedyi i innych litterackich przedsięwzięć umarł tu w Paryżu. — Obywatele Amelat i Aymar składają teraz nową administracyą skarbową w Piemontie. Dyrektoryat rozkazał przez ministra Talleyrand obywatelowi Aymar okazywać ovcu sławego matematyka Lagangre w Turynie osobliwszy szacunek i dać mu iakie być może wsparcie. — W Delme, w departamencie Meurth, podpalono telegraf.

Obywatel Garnerin pisał do jednego z tutejszych dziennikarzew pod d. z Nivos (22 grudnia następujący list:

‘ Umiścis, obywatelu w twoim dzienniku list jednego obywatela, który żąda, aby mu pierwszeństwo podanego przez obywatela Beauvais i mebie dyrektoryatowi projektu zawiezienia przez szrodiemne morze na balonie do Egiptu depeszow, przyznane było. Niechay on

przywodzi iak mniema, że d. 12 frimaire udzielił swej myśli jednemu z członkow rady starszych; niechay on się odwołał do sprawiedliwości rządu, że on wynalazł sposoby, przez które my w przedsięwzięciu naszym zamysłamy kierować balonem, ja jednak nie znam tylko myśli jenerała Mennier względem kierowania balonem, które warte są zastanowienia roztrópnego człowieka. Obywatel Mangin, offcyer geniuszu, okazał mi mechaniczną demonstracyą, która dochodzi w systema jenerała Mennier. — Około ostatniego termidora podaliśmy z obywatel-m Beauvais dyrektoryatowi projekt, któryśmy ułożyli z jednym członkiem ciała prawodawczego względem działania za pomocą balonu. Projekt ten jest obszerny i ważny; wykonanie jego wymaga wielkiej odwagi, my podchlebiamy sobie, że prawodawca który nayıpierwszy wpadł na tę myśl, uznał nas za zdatych do takiego przedsięwzięcia. Podróż do Egiptu daleko większym podlega trudnościom, wykonanie iey jest wątpliwsze i mniejszey wagi dla rzeczypospolitey. Z tym-wszystkim ofiarowaliśmy dyrektoryatowi przedsięwzięcie ią, iak tylko dowiedzieliśmy się o wylądowaniu Buonapartego. Czy ten jest daleko dawniejszy niż obywatel LL. sobie przypisuje, i poprzedda nawet wynalazek jego do kierowania balonem. Podróż nasza do Egiptu była wiadoma naszym przyjacielom, i niektóre osoby znały nawet projekt na którym ona się gruciowała; dla tego nie dziwię się, że znalazła innego od nas oycę, nim jeszcze na świat wyszła. Pozdrowienie i szacunek,

Podpisano Garnerin.

Rozkaz Buonapartego pod d. 28 Vendemiaire (19 października) potwierdza nasze domysły, że generał Desaix przymuszony był do cofnięcia się. Jest w nim także wzmianka o bitwie, która 16 (7 października) zaśta w prowincyi Fayum, w 30 mil od Kairu, a 90 niżej Girge (miasto w wyższym Egipcie,) co zda się okazwać, że Murat bey przymusił w owym czasie generała Desaix do cofnięcia się. Oto jest to pismo: — *Rozkaz d. 7 Vendemiaire roku 7* Generałowie dywizyi oznajmia swym dywizyom przyłączonej tu wiadomość o zeszłej bitwie przy Sediman, a odniesionym zwyciężtwie d. 16 Vend. nad Mamlukami i Arabami w Fayum przez dywizyę pod rozkazami generała Desaix. Generał komenderujący po odniesionym tym zwyciężtwie poczynił niżej wyrażone podwyższenia: Robin, szef 21 półbrygady jest generałem brygady; obywatel Rapp, kapitan i adiutant generała Desaix szefem szwadronu. (Tu reszta następuje imion.)

Zważając poniższy rozkaz jenerała Buonaparte, zdaie się że ten jenerał jeszcze d. 4 października spodziewał się jakiegoś poruszenia w Kairze. Rozkaz ten jest takowy: “Buonaparte komenderujący jenerał rozkazuje: art. I. W Kairze będą 10 kompanij gwardyi narodowej uformowanych. II. Kompanie te będą uformowane z wszystkich ludzi zostających przy armii czy w służbie czy tylko towarzyszących jej, i ogółem z wszystkich Europejczyków znajdujących się w Kairze, którzy są obowiązani w 48 godzin po ogłoszeniu niniejszego rozkazu zapisać się u komendanta swej części miasta. III. Komendant miasta wyda rozkazy do

komendantow częściowych dla urządzenia tych kompanij podług przepisow dla gwardyi narodowej. IV. Składajcym gwardyą narodową będą rozdane fuzye, pochodzące z rozbrojenia ludu, i każdy z nich jest obowiązany mieć zawsze 50 ładunkow karabinowych gotowych. V. Kompanie gwardyi narodowej nie będą czyniły służby, tylko im będzie oznaczone miejsce, którego w czasie uderzenia na gwałt pilnować mają.” Rozkaz d. 24 Vend. (15 października) zawiera w sobie, że administrator jenerałny i doroca jenerałny skarbu, ułożą stan każdej prowincyi, co każda wieś powinna płacić *Miri, Feddam* i innych ziemskich podatkow. Agent Francuzki doniesie co 5 dni komendantowi prowincyi, które wieś zatrzymały kontrybucye. Komendant prowincjonalny przedsięwzie natychmiast środki jakie będzie widział dogodne do wybrania zaległości. Wielu razy będzie przymuszony użyć do tego wojska, k żtemu żołnierzowi będzie w nagrodę podwoyny żołd płacowy, i ten będzie wybrany ze wsi, co do tego był powodem.

Gazeta Egipska Nr. 11 pod d. 20 Vend. (11 października) donosi z Syrii co następuje: “Zapewniają, że Ibrahim bey posłał do Dhedar baszy, Mustafę beia wielkiego, dla nakłonienia go aby się z nim złączył dla uderzenia na Francuzow; lecz ten kazał posłańca zaresztować. Ibrahim posłał mu na ow czas swoją żonę i swoją corkę, ale i te nie były szczęśliwe: Dhedar ich odesłł z odpowiedzią Ibrahimowi, że wszystkim tym obietnicom nie wierzy i nic dla niego nie uczyni, że nadto zna jakim się sposobem beowie wywdzięczają za czynione im usługi, że

nakoniec przykład przez bejow na Osma-
beiu Tapal zrobiony, który za dapo-
mozenie i im ugruntowania ich panowa-
nia, do Sult wygnany został, w nadto ży-
wey u niego pamięci zostaje. “

Z Konstantynopola d. 25. Listopada.

Porta odebrała potwierdzenie wiado-
mości, które iey na dniu 18 b. m. doniesio-
ne były. Z tego rapportu pokazuje się
tylko że nie jenerał Buonaparte, ale jeden
znaylepszych iego jenerałow stał się offia-
rą iey insurekcyi.

Dwa liniowe okręty Rofsyyskie pod
rozkazami kontra admirała Pososki, któ-
re stały w kanale d. 18 zarzuciły kotwicę
w Tophana i opatrwszy się w niektóre
tu potrzebne im rzeczy, poydą złączyć się
z połączoną eskadrą. Podług urzędowych
wiadomości, które na dniu 21 Porta ode-
brała, połączona eskadra bez wszelkiego
oporu skutecznia wyładowana na wyspie
Korfu; skłonności zajmujące mieszkań-
cow i nie dostatek żywności doświadczany
od Francuzow, którzy się do zamku
cofnęli, obiecują prędkie poddanie się tego
ważnego miejsca.

Ambasador Aogielski w dniach tych
odebrał kuryera od dworu swoi-go: od tego
momentu konferencye tego ministra Reisef-
fndim częścieszemi ieszcze się stały. Do-
mawiają się tu że negocyacye które rozpo-
czął był względem ważnego bardzo przed
miotem dochodzą do końca.

Jedna fregata Rofsyyska popchnięta od
wiatrow ku brzegom na czarnym morzu
zato eła.

Z Medyolanu d. 15. Grudnia.

Maiemano, że dokonane odmiany na
dniu 8 b. m. i dni następujących przez oby-
watela Rivaud połączą wszystkie strony i

utwierdzą szczekowność. Lecz od czasu te-
go poruszenia zajmujące umysły powięk-
szyły się i szcze bardziej i więcej poroz-
nienia panuje. Zamieszanie okazuje się
nawet pomiędzy pierwszemi władzami.
Wielka liczba członkow mianowanych do
ciała prawodawczego nischcą przyjąć te-
go urzędu; inni zaś, których chcą otrzy-
mać w ciele prawodawczym, żądają uwol-
nienia. Jeden z dyrektorow przywoła-
nych nazad ni chciał przyjąć urzędu swo-
iego. Dnia 12. ciało prawodawcze przy-
stąpiło do wyboru nowego miejsca; więk-
szość głosow zyskał obywatel Fenroli.
Rady są zawsze strzeżone od woysk Fran-
cuzkich, pod rozkazami jenerala Moreau.
Dnia 12. na posiedzeniu rady wielkiej czy-
tano na tajemnym wydziale list następu-
jący pisany do dyrektorjatu wykonaw-
czego Cysalpińskiego, od ministra Fran-
cuzkiego Rivaud:

”Obywatele Dyrektorowie! przyją-
czona tu odezwa, którą wydatem do lu-
du Cysalpińskiego, nauczy was o przed-
miocie wysłania ktore mnie od dyrekto-
rjatu rzeczypospolitey Francuzkiej po-
wierzone zostało. Zwołałem was do sali
waszych posiedzeń tym końcem, abyście
rozpoczęli natychmiast sprawowanie urzęd-
ow do ktorych was głosy prawodaw-
czow waszych wyniosły. Nadużycie wła-
dzy przez jenerala armii, czyn samowol-
ny uroczyście naganiony od rządu Fran-
cuzkiego, oddaliły was od tych urzędow;
sprawiedliwość zaś przywraca was do
nich. Zaszczytem jest dla mnie być przy-
was tłumaczem rządu moiego w takiej o-
koliczności. Narod Cysalpiński oczekuje
po was, obywatele dyrektorowie, wyko-
w wykonania cnot republikanckich, ktore

straszliwym rząd czynią nieprzyjaciołom oyczyzny. Oyczyzna wasza jest zamieszana przez agentow spiskujących przeciw wolności waszey; dzielność i baczność są koniecznie w tym momencie potrzebnymi. Ale armie narodu Francuzkiego przeszły Alpy, dla dania wam pomocy; jeżeli kraj wasz będzie napastowanym, one bronić go będą. Republikanie Francuzi i Cysalpiowie są braćmi; sprawa jest im wspólna, a ustowania ich zwycięstwo uwinęczy. Lecz w ten czas gdy wspólne ustowania powiększyć się powinny zewnątrz, ważniejszą jeszcze bezwątpienia będzie rzecz zabiegać wewnątrz zapewnić spokojność, która ułatwia dopełnienie ofiar, jakich wojna wyciąga. Mądrość wasza poda wam sposoby uprzedzenia rozruchow podbudanych przez fakcye, zamiast ich przytłumiania i przeszkodzenia, aby ta odmiana która rząd Cysalpioski ma postawić w tym stanie, iżby nie potrzebował wprowadzania żadney dalszey nowości nie stała się powodem do wybuchnienia nieukontentowania, które spokojności publiczney poświęcone być powinno.

Podpisał: Rivaud.

Wszystka jazda tu się zamykająca udała się do Romanii. Mowią o stoczoney wczey bardzo bitwie między Francuzkami i Neapolitańskimi woyskami w okolicach Otricoli (miasta leżącego w Xstwie Spoletto o mil 14 od Rzymu) podług jednych zwycięstwo otrzymali Francuzi, inni zaś utrzymują, iż kolonna Neapolitańska odniosła korzyści. Oczekujemy urzędowych rapportow, które te niepewność zaspokoją. (Listy z Inspruka mówią, iż Neapolitanie na dniu 7. atakowali Francuzow i odparli ich we wszyst-

kich punktach.) Jenerał kommanderujący Joubert dzisiaj tu jest z Turynu spodziewany. W tych dniach biegała pogłoska, iż Anglicy wylądowali w Vado, ale wiadomość ta niepotwierdziła się.

Z Raszadt d. 27. Grudnia.

Minister pełnomocny J. C. Msi przesłał dzisiaj Deputacyi Rzeszy notę następującą:

Kommissya Cesarstwa przypomina deputacyi Rzeszy uczynione przez ministrów Francuzkich nadzieie względem stanu rzeczy na prawym brzegu Renu, a które zdawali się chcieć mocniej potwierdzić przez notę swoją pod datem 12. grudnia (22. frimaire) niżeli przez wszystkie inne, które poprzedniczo podali.

Chocież przedmioty tych nadziei są tak ściśle połączone z główną zasadą pokoju, iż zupełne ich dopełnienie być powinno nieoddzielnyim warunkiem od ostatniego oświadczenia uczynionego przez deputacyą; chocież podług porządku, szczerze i porządnie prowadzoney negocyacyi, rozkaz na mocy którego ministrowie pełnomocni Francuzcy mogli podać ultimatium, obeymować powinien był także ostateczne załatwienie krzywd, które od tak dawnego już czasu trwają, jednakowoż upłynął już przeciąg czasu dać 15 a żadnego niemasz podobieństwa aby nadzieie te prędko swoy skutek miały odebrać.

W tym oczekiwaniu cała Rzesza Niemiecka ma zwrócone oczy na twierdzę Ehrenbreitstein. Zwa Deputacya Rzeszy równie jak cała Rzesza smutne położenie w jakim się ta twierdza znajduje; ważność i moc powodow dla których żądano dopełnienia obowiązkow włożonych od praw narodow, które względem tej twier-

dzy zgwałcone było; stateczne milczenie iakie ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiej aż do tego czasu kładli na przeciw tych powodow, ktorych ważność sami nawet przyznali; nieuskułecznienie sadalei iakie nakoniec dali względem tego przedmiotu, a następnie potrzebę obstawania w przywoitym sposobie o ich dopełnienie.

Gdy El-ktor Trewirski iako panujący kazał podać pełnomocnikom swoim w Rasztadt przyłączony tu memoryał do kommissyi Cesarskiej takowy stan rzeczy wyciąga aby deputacya Rzeszy postanowiła iak najprędzey względem użycia w tey okoliczności przywoitych krokow.

W Rasztadt d. 27 grudnia 1798.

*F. G. hrabia de Metternich,
Winnebourg Beilstein.*

Wiele gazet fałszywie doniosło, iakoby hrabia Lehrbach miał uczynić oświadczenie ściągające się do marszu woysk Rosyjskich.

Baron Jacobi minister Pruski, oświadczył iak mowią imieniem swego dworu ministrom Francuzkim, że Krol Jmć Paniego zezwala aby o przedmiot sekularyzacyow i wynadgrożeń umawiano się i ugodzono go w Rasztadt, iako część należąca do ogólnego pokoju Rzeszy. Mniemają tu powszechnie, iż ministrowie Francuzcy podadzą niebawnie plan swoy sekularyzacyow. Obywatel Roberjot sam tylko około niego pracuje. Przed kilku dniami mowiono, że Austria i Prusy z swojej strony kazały ułożyć plan, który ministrom Francuzkim oddany został; lecz powieść ta meło powinna znajdować wiary, bo podług różnych politycznych uwag te dwa dwory żadnych pretensy do wynadgrożeń nie będą czynić.

Ostatniy niedzieli ministrowie Francuzcy iedli obiad u hrabiego Metternich.

W okolicach Khel, na prawym brzegu Renu mała już tylko znajduje się część woyska Francuzkiego. Od kilku dni dla wielkich lodow na Renie komunikacya między Khel i Strazburgiem zupełnie przerwaną została i most rozebrano. Dway kuryerowie Francuzey z tąd wyprawieni do Strazburga dostać się niemogli.

Z Bononii d. 16. Grudnia.

W tych dniach przybyło tu kilka oddziałow woyska Francuzkiego z okolic Modeny, które poszły ku Romanii dla udania się do Ankony. Wiele także przeszłe tędy piechoty Cysalpińskiej to samo mającey przeznaczenie. Dotąd nie mamy nic pewnego względem tego co się działo w rzeczypospolitey Rzymskiej. Zdaie się że od końca przeszłego miesiąca wiele stoczono bitw, w których każda strona była na przemian zwyciężoną i zwyciężającą, lecz że decydujące rozprawy jeszcze nie było.

Z Wenecyi d. 21. Grudnia.

Pozawczoray wysłała z tąd flotylla złożona z 5 statkow ubrojonych na sposob wojenny i mająca na sobie Sklawonczykow; zamiarem tey wyprawy jest wypędzenie z Gofu korsarzy różnych narodow.

Francuzi zatrzymują ciągle kuryerow z Rzymu, Neapola, Florencyi, i miejsc innych tak dalece: iż tylko przez rzeczypospolitę Cysalpińską zewnątrz Włoch wiadomości odbieramy. — Dowiadujemy się z Werony, że Francuzi wzmocnili znacznie swoje przednie strażę na granicach od strony krajow Austryackich. Około poprawienia twierdzy Mantui i Pesghiera ciągle pracują.

Od niższego Renu d. 28. Grudnia.

Twierdza Ehrenbreitsztejn jest zaw-

szę tak ściśle blokowaną, iak była przed przyjęciem od deputacyi Rzeszy ultimatum ministrow Francuzkich. Włożono także świeżo na kraie prawego brzegu Renu kontrybucyi 1,600,000 liw. procz rekwiizycyi blisko na 200,000 Ryń: wynoszący. Pomędzy innemi rzeczami, które w krótkim czasie przeciągu mają bydź do stawione znajdują się 40 tysięcy butelek gorzałki i 150 tysięcy funtow zelaza.

Z Raguzy d. 16. Grudnia.

Rząd nasz ogłosił następującą urzędową notę: "Rzeczpospolita Ragusańska nie czyni, ani nigdy żadnego uzbrajania nie czyni, bo się nikogo napaści nie lęka. Zachowuje ciągle najściślejszą neutralność i okazuje dla wszystkich mocarstw największe poważanie, i względy pełne szacunku. To oświadczenie zbija dostatecznie wszystkie fałszywe pogłoski płośnie roznoszone, które przypisać należy osobom mało przychylnym do rzeczypospolitey i które zazdroszczą iey zupełney spokojności.

Z Giesen d. 23. Grudnia.

Jenerał Bernadotte, który na dniu 19 wraz swoją dywizją opuścił nasze okolice zjednał sobie przez czas bawienia swego w tym mieście nie tylko powszechny szacunek przez sposob łagodny z iakim kierował interesami wojskowemi i przez swoją ludzkość względem wszystkich ludzi, ale też wieczną wdzięczność z strony akademii, ktorey szczególniejsze dał dowody swego sprzyjania. W częstych rozmowach, które z różnemi miał nauczycielami, oświadczył się, że lubi nauki i szacunie uczonych, a gdy już z tą miał wyjechać posłał akademii d. 12 grudnia w podarunku dla biblioteki publiczney dwa ważne dzieła, to jest: *Podróż de la Porouse około świata* w tomach 4. z atlasem obejmującym 69 pla-

nowikart, i *Dochodzenia względem pochodzenia celtow* przez P. J. J. Bacon Tucon. także z kopersztychami, wraz z listem pochlebnym dla członkow akademii, która odpowiedziała, przez list dziękujący i ten jenerałowi Bernadotte przez deputacyą na ten koniec wyznaczoną oddany został. Miłość dla nauk i obzerne w wiadomości iakie ten jenerał w wielu zdarzeniach okazał zachęcały także akademią do uwiecznienia w dziejach swoich imienia swego dobroczyncy przez ofiarowanie mu w wigilią jego odjazdu dyplomu na doktora filozofii, które przyjął z zapewnieniem swojej wdzięczności. — Kilku doiami pierwej to jest dnia 16. ucząca się młodzież przejęta uczuciami wdzięczności, za sprzyjanie jenerała ludziom uczonym, starała się okazać mu dowody swego szacunku, dając dla niego uroczystą serenadę.

Z Bruxelli d. 24. Grudnia.

Zamysł przypuszczenia powszechnego ataku na insuregentow nie przyszedł jeszcze do skutku, ci ostatni napadają proznie mieysca w Belgii; jeden ich oddział poka, zał się w nocy z dnia 22. na 23. na drodze prowadzący z Bruxelli do Louvain, oddział jazdy natychmiast z tą przeciwko nim wystany został, lecz cofnęli się za zbliżeniem się iego. Pozawczoray rozstrzelano jeszcze w Bruxelli czterech młodych ludzi schwytyanych z bronią w rękę. W niektórych parafiach bywszey Flandryi wybuchły rozruchy z powodu wojennego popisu, w wielu mieyscach młodzi ludzie szukają wszelkich sposobow aby się od niego uchronić. Mnnicypalność nasza wydała świeżo nową odezwę w ktorey zachęca ludzi popisowych równie iak ich oycow i opiekunow, aby ustawie postusznemi byli.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W E S R Z O D Ę D N I A 1 6 S T Y C Z N I A 1 7 9 9 .

Z Okolic Ehrenbreitszteinu d. 28. Grudnia.

Przy nadzwyczaj wielkim zimnie, gdyż termometr aż do 21 gradusow na dół spadł, umarło z Francuzkich forpocztow około Ehrenbreitszteinu 9 żołnierzy. Komendant fortecy za pobiegł z swej strony temu nieszczęściu, ponieważ wszystkie forpoczty cofnął i tylko patrolować każe. — Pomimo postępów negocyacji w Rasztađ i zapewnienia z Francuzkiej strony, nie widać jeszcze najmniejszego zelżenia w blokadzie tej fortecy.

Od 21 t. m. porobiono z Francuzkiej strony nawet nalewym brzegu Renu rogatti i a dredze. Od powozu parokonnego z Koblentz do Andernach (1 stacya pocztowa) płaci się 2 Franki, i 2 soldy, przez co wiele podróży powozem kosztuje. Procz tego każą sobie Francuzi nawet od powozow z nowego miasta do Koblentz po 16 soldow płacić.

W Ehrenbreitsztein poczynił komendant, podług powieści z tamtąd przy-

bywających, takie rozporządzenia względem drzewa i żywności, że jeszcze na czas nieaki będzie mógł zachować mieszkańcow od ostatniej nęłzy. Dobry ten oyciec czyni rownie z inney strony starania, tak że w uciśnionym tym miejscu nie znają inney choroby nad chorobę naturalną starości.

Z Londynu d. 17. Grudnia.

Zdobyta w przeszłym miesiącu Francuzka fregata la Coquille od 44 armat, została przypadkowym sposobem spalona. Z tej okazyi utraciło życie 15 maytkow i jedna kobieta.

Admiralicya zakupiła 6 zdobytych w bitwie pod admirałem Nelson przy Abukir Francuzkich okrętow od zwyciężającego ludu za 117,000 f. szt. Od sławney tej bitwy nie masz żadney w Anglii gazety, któraby o admirałe Nelson nie wspomniiała i coż na iego pochwałę nie przytoczyła.

Z wschodnich Indyy mamy „w listach

pod d. 1 lipca wiadomość, iż znaczniejsi Bombajscy mieszkańcy otwarli dobrowolną składkę na wojenne koszta Anglii, która w pi rwszych zarach dniach 119, 00 Rupiow wynosiła. Rządca Duncan podpisał 25,000 komendant 20,000, a każdy z pierwszych radcow po 12,000 Rupiow.

Z Rzymu d. 8. Grudnia.

Wszyscy Xża parafialni są tu wezwani do podania wszystkich męszczyzn od 18 do 30 lat, dla zmocnienia nimi miejskiej straży. Mieszkańcom zakazano obrazć pozostałych Francuzow i żydow. Posiadacze obcych rzeczy i kosztowności muszą je nowemu rządowi oddać. — D. 3. rozpuszczono pogłaskę, że Francuzi przeciw Rzymowi posępniają. Natychmiast zgromadziło się kilkast mieszkancow za Tybrem leżący części miasta, dla szturmowania od Francuzow zajętego zamku S. Aniola. Neapolitanie i straż miejskie ledwie potrafili wstrzymać lud od tego przedsięwzięcia. — Żywności wielki tu jest niedostatek, lecz spodziewają się wodę z Neapolu. — Z resztą przybywają tu co dzień Neapolitańskie woyska, armaty, amunicye, żywności i woyskowe potrzeby, które zaprz do obozu przy Bracciano do Civita Castellana i innych miejsc odchozą. — Z rozkazu pod dnem 11. frimaire (1. grudnia) z Perugia nakazującego bicie nowej monety i onej wartość stanowiącego widziemi, że Francuzki kommissoryat i republikański Rzymski rząd zawsze się w tym mieście znajdują. Na nowych sztukach znajduie się orzeł z rozłożonemi

skrzydłami, trzymający w iedney szponie piorun, w drugiej rozszarżę oliwną, z napisem na około: Rzymska Rzeczpospolita. W Perugia roku 7.

Z Frankfurtu d. 29. Grudnia.

Nad Nidę przybyło znouu wiele Francuzkiego woyska i osadziło mocno Hochheim, Wickert i inne miejsca. Rozpisane znaczne kontrybucye ieszcze nie zostały cofnione, owszem są z wielką surowością wybierane.

Plan sekularyzacyi ma być od Francuzkiej legacyi ieszcze przed nowym rokiem podany. — Z Gryzonow cofnęło się wiele Cesarskiego woyska do Feldkirchen &c. gdyż przy tak ostrey zimie nie mają tam wszędzie dogodnych kwater. — Nad zwyczajne mrozy tegoroczney zimy dokuczają wszędzie w Niemczech Daisiay stanął Meo, a między Moguncją i Kaszl została kommunicacya przecięta. Ren i Neckar już także stanęły.

Gdy Rosyyskie woysko nad Donajem stanie, uda się Arcy Xżę Karol na kilka dni do Linz, dla zobaczenia go. — W Bawaryi wszyscy urlopnicy muszą na dzień 1. stycznia w swoich kwaterach stanąć. — W Strasburskiej gazecie donoszą: " Dyrektoryat Francuzki żądał u pewnego Niemieckiego Xżęcia o przeżycie 40,000 woyska przez jego kraie. "

Z Kuxhawen d. 31. Grudnia.

Dla wielkiego szryżu na E bic nie mogą z tąd pocztowe odejść statki, ani inne przybydź, co chyba za powiewem południowego nastąpi wiatru,

D O N I E S E N I A.

Przez C. Kr. sąd szlachecki Krakowski Galieyi zachodniej mocą niniejszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: od sądu pozwolono iest, aby do ogólnie wszystkim przedtym w Woiewodstwie Sandomierskim ziemi Radomskiej teraz zaś woyrkule Radomskim waznych tak ruchomych, jako i nieruchomych dobr Pana Michała Chroszciańskiego, zbieg wierzytelnych był otwarti. Niemiejzemi przeto wszyscy, ktorzyby iakiekolwiek na przeciw zadł użonego pra-

wo mieć rozurcieli, obwieszają się, ażeby aż do d. 30 marca r. 1799 pretensye swoje przez wy-
danie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Pana adwokata Stanisława Zarzeckiego
Kuratora masy konkursowey, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewnością podawali, i w tym
nie tylko metelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umie-
szczeniemi być żądają, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie
będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich
rzeczonego dłużnika w cyrkule Radomskim znajdujących się dobr, bez żadnego wyjęcia oddaleni
zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakiey prawem
własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiey nieruchomości do
dłużnika należącej zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli,
mimo tego, iż im prawo do nadgodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić
powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w Rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora
masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 6
kwietnia 1799 o godzinie 9 zrana do tutejszego C. Kr. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwo-
łanie się, iż tego samego dnia tymczasowicie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym,
lub też inny obranym, podobnie też i deputacya wierzycielow, do których jednak nikt, iak tylko
wierzyciel tey samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś prze-
pisy, podług których dobra administratora się powinny, iaką władzę deputacya względem admini-
stratora masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione
będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej pod-
ług §. 95. Zbioru sądowego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody uni-
kać, gdyż w tym na Cps. Król. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 18 grudnia 1798 roku.

Jożef de Nikorowicz.

Gellinek.

W. Roskeschry.

**Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilitum Cracoviensium
Galiciæ Occidentalis.**

Elsner.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymują tym Edyktem Panom Ka-
jetanowi i Janowi braciom Rozańskim, niemniej Panu Piotrowi Olszewskiemu: że Pan Jan Woznicki
w kofsociach w cyrkule Bocheńskim mieszkający u C. K. sądow tych, o wyznaczenie eksekucyi na
ruchomości, końcem zapłaceniu summy 3600 zł. Pol. zażobę na nich podał, i o pomoc sądu ile spr-
awiedliwosci wymaga, prosił.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie obżalowani zostają, lub czy wcale w C. K. Pań-
stwach dziedzicznych znajduią się, onymże Panom obżalowanym, patrona tutejszego Męcińskiego z
ich szkodą i ich kosztem zaś częć postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey roz-
pocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszem tym końcem w pominają się: ażeby d.
6 Marca 1799 roku o godzinie 9 zrana do rozprawy ustney sami się stawili albo jeżeli iakie mają
prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłali, albo nakoniec innego sobie
patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych śródkow Prawa używali, które
do swey obrony za nayskuteczniejszy osadzają; gdyż w przeciwnym razie nie dogodność z zaniedba-
nia pochodzącą, samiby sobie przypisać winni byli. A to podług opiewu C. K. Praw.

Jożef de Nikorowicz.

Gellinek

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach. Galicyi zachodniey. W Krakowie
d. 5 Grudnia 1798.

Ascher.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymują tym Edyktem Panom suk-
cesorom s. p. Wielebnego Jakoba Łodzińskiego, iako to: Adamowi i Wielebnemu Michałowi Łodzińskie-
mu, Salomei z Łodzińskich Remerowiy Tekli z Łodzińskich i uni voti Tarnowiecki: że Skrzyński z Antonię
Błeszynski cesyonarz Dominika Błeszynskiego u sądow tych o zapłacenie summy 4376 zł. p. niemniej-
900 zł. p. na nich iako wspólnikow sprawy Samuela Milkuszycza zażobę podał i o pomoc sądu, ile
p rawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te niemając wiadomości gdzie obżalowani zostają, lub czy wcale w C. K. Pań-
stwach dziedzicznych znajduią się, onymże nie przytomnym pozwayim Patrona tutejszego Pana Mę-
szewskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordyn-

wy sądowy, rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto tym końcem upominają się: ażeby dnia 30 marca 1799 roku o godzinie 9 z rana do rozprawy ustney sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony tej sprawy za najskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej niedogodność wszelką z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw, sami sobie przypisać winni będą.

Josef de Nikorowicz.

Josef de Cronenfals.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 18 Grudnia 1798.

Elsner.

Na dniu 5. lutego 1799. o godzinie 10. z rana w kancelaryi C. K. Prefektury ekonomiczney Radłowskiej, grunta z obsuszonego stawu Borowy zwanego 265 morgow 454 □ sażni wynoszące, w sześcioletnią arendę to jest: od 1. wrzesnia 1798. aż do ostatniego sierpnia 1804 przez publiczną licytacją wypuszczzone zostaną.

Cena Fiskalna za ieden morg wynosi 30 krayerarow.

Zyczący sobie tej arendy zecheć się wspomnionego dnia y godziny w kancelaryi Prefektury Radłowskiej znajdować y dziesięć procentowym vadi m zaopatrzyć się.

Arendy kondycye przy licytacji ogłoszone zostaną.

Z Urzędu Ces. Krol. Dyrekcyi Kameralney,
w Niepołomicach d. 24. Grudnia 1798.

K. Prokes Adjunkt.

Ze strony C. K. zachodnio Galicyjskiej dobr rządowych administracyi czyni się ninieyszem powszechnie wiadomo, iż dla nadzwyczajnego menażu czyli oszczędzenia drzewa mechaniczny piec do gotowania w stancyi u W. JPana Mielnickiego konsyliarza i dobr rządowych administratora na Sławkowskiej ulicy pod Nrem: 442 sporządzony znajduje się, ktorem te dobre własności w sobie mają, iż w takowym piecu codziennie nie więcej jak za 7 krayerarow węgla spali się, przy ktorey gorącości obiad na 20 osob gotować można. Takowy piec może w kaźden sposób dwa pokoie ogrzewać, i w niektórych zamiarze wart jest bardzo wielkiej zalety.

Wolno zatem zostać kaźdemu takowy piec zobaczyć, i względem zrobienia tegoż informacją od W. JPana dobr rządowych administratora powziąć.

Z Ces. Krol. Zachodnio Galicyjskiej dobr rządowych administracyi.

W Krakowie dnia 27 Grudnia 1798.

Franciszek Antonin de Weinszopf.

C. Kr. urząd cyrkularny Krakowski ninieyszem ogłasza, że dnia 22go stycznia 1799 skurowe Krakowskie na rok ieden, to jest od d. 15go lutego 1799 do tądże r. 1800go przez licytacją warendę puszczone zostanie. Cena fiskalna wynosi 17627 zł. ryń. kr. 30 inne warunki mogą codziennie w kancelaryi cyrkularney być przeyrzane.

Chcący arendować mają się zatem na wzmiankowanym terminie o 9tej godzinie z rana stawić, opatrzywszy się dziesiątą częścią ceny fiskalney, ktora przed licytacją ieszcze w zakład złożona być musi. W Krakowie dnia 9go stycznia 1799.

Baron de Riedheim, cyrkularny Starosta.